

HOMILIA BISKUPA KIELECKIEGO JANA PIOTROWSKIEGO

- Msza św. dla katechetów na rozpoczęcie nowego roku szkolnego

Kielecka katedra, 28 sierpnia 2017 r.

1. W programie duszpasterskim Kościoła w Polsce na rok 2016/2017 jako słowo klucz wybrzmiał nakaz misyjny Jezusa z Góry Wniebowstąpienia: „Idźcie i głoscie”. Ten ewangeliczny imperatyw, wypowiedziany wobec apostołów, jest nadal zobowiązującym dziedzictwem całej wspólnoty Kościoła, bowiem jego natura jest misyjna.

Misja Chrystusa Odkupiciela powierzona Kościołowi nie została wypełniona do końca i przekonujemy się, że misja Kościoła dopiero się rozpoczyna, a w jej służbie musimy zaangażować wszystkie nasze siły. To Duch Święty przynagla nas do głoszenia wielkich dzieł Bożych i dlatego papież w imieniu Kościoła powtarza wołanie św. Pawła: „Nie jest dla mnie powodem do chluby to, że głoszę Ewangelię. Świadom jestem ciężącego na mnie obowiązku. Biada mi, gdybym nie głosił Ewangelii!” (2 Kor 9, 16; por. RMis 1).

Jednocześnie w tej misji, jaką otrzymał od Chrystusa, Kościół musi być niestrudzony, pokorny i mężny, tak jak Chrystus i Jego apostołowie. Nawet gdy napotyka sprzeciwy, gdy bywa oskarżany na różne sposoby – na przykład o rzekome próby klerykalizacji życia społecznego – nie może się zniechęcać. Przede wszystkim zaś nie może zaprzestać głoszenia Ewangelii (por. Jan Paweł II, *Pamięć i tożsamość*, s. 88).

2. Kto ma iść i głosić? Jest to zadanie ochrzczonych, ponieważ wszyscy na mocy chrztu świętego są współodpowiedzialni za działalność misyjną. Udział w tym dziele jest owocny, jeśli głoszący pozostaje w osobistym zjednoczeniu z Chrystusem. Tylko zjednoczony z Nim, jak latorośl z krzewem winnym, może przynosić dobre owoce (por. J 15, 5). Co więcej, skuteczność działania na tym polu zależy od świętości życia (por. RMis 77). Wyjątkowe zadanie w tym dziele – na mocy posiadanej misji kanonicznej – ma katecheta. Do niego odnosi się ta

prawda, że kto prawdziwie spotkał Chrystusa, nie może zatrzymywać Go dla siebie, ale winien Go głosić (por. NMI 40).

3. Ziemią misyjną katechety nie są dalekie i nieznane tereny misyjne, ale serca i umysły dzieci i młodzieży. Dzieło katechetyczne Kościoła *par excellence* wpisuje się przestrzeń ewangelizacji. Domaga się odpowiedzialności wszystkich – począwszy od biskupa, parafii, rodziny, szkoły, ruchów i stowarzyszeń – zgodnie z przesłaniem adhortacji posynodalnej na temat katechezy (por. CT 64-71). Aby owocnie wypełnić to zadanie, nie wystarczy być profesjonalistą w rozumieniu świata, ale trzeba być uczniem misjonarzem, jak uczy Ojciec Święty Franciszek. Każdy członek Ludu Bożego na mocy chrztu stał się uczniem-misjonarzem (por. Mt 28, 19) i dlatego niezależnie od swojej funkcji w Kościele i stopnia wykształcenia w wierze jest zawsze aktywnym podmiotem ewangelizacji (por. EG 120).

Jednocześnie katechizacja nie jest tylko dobrze przemyślaną strategią, na co może wskazywać cała organizacja i jej struktury: wydział katechetyczny, wizytatorzy, raporty i wizytacje, katechizmy i wyznaczone w szkole lekcje religii czy katechezy parafialne. Koniecznie trzeba mieć świadomość, że Duch Święty dany jest Kościołowi i każdemu wiernemu jako Nauczyciel, który we wnętrzu sumienia i serca sprawia, że rozumie się to, co się wprawdzie usłyszało, ale czego nie można było pojąć. Mówi o tym św. Augustyn, dzisiejszy patron: „Duch Święty i teraz poucza wiernych, o ile ktoś pojąć zdoła to, co duchowe, i ich serca rozpala większym pragnieniem, jeśli ktoś czyni postępy w tej miłości, którą miłuje to, co poznał, i pragnie tego, co powinno być poznane”.

Jakże ważna jest zasada wierności Bogu i człowiekowi, a Wasza wiara, Drodzy Katecheci, jest gwarantem piękna tej posługi (por. 1 Tes 1, 1-5; 8b-10). Wierność wynika wprost z celu katechezy, czyli doprowadzenia do komunii z Jezusem. Bóg w Jezusie przychodzi, by zbawić człowieka i napełnić łaską. Winna ona być uwzględniana przy realizacji poszczególnych zadań katechezy

oraz przenikać wszystkie elementy treściowe i metodyczne katechezy (por. *Dyrektorium Katechetyczne Kościoła Katolickiego w Polsce*, n. 31).

Dlatego proszę Was, przed nikim nie zamykajcie królestwa niebieskiego, ale odważnie i z wiarą prowadźcie dzieci i młodzież ku Bogu (por. Mt 23, 13-22).

Życzę Wam zatem, Bracia i Siostry, Drodzy Katecheci, posługujący w dziele katechetycznym naszej diecezji, osobistego wzrostu w wierze, dojrzałej oceny swojej misji, odwagi świadectwa wiary i koniecznych kompetencji, aby sprostać wymogom szkolnym.

Niech Maryja, Gwiazda Ewangelizacji i Stolica Mądrości, Matka Boża Łaskawa Kielecka i Pani Fatimskich Objawień, uczy Was całej prawdy o Jezusie Chrystusie, naszym Panu i Odkupicielu. On sam jest bowiem Dobrą Nowiną, którą mamy iść i głosić. Amen!